

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΣ Ε'

4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 10

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ'

Αριθ. 922

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1927

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διασκεπτομένη, καθ' ὅσον ἔχει ἀναφαίρετον δικαίωμα, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκθέσασα ἤδη δι' ἀντιπροσωπείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, διεπίστωσε, μετὰ λύπης, ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ ζωηροτάτῃ κινήσει πρὸς γενικὴν ἀνόρθωσιν τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πραγμάτων ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐκκλησία, ἐν ᾧ εἶναι ὁ πρῶτιστος πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς πορᾶγων πάσης πραγματικῆς ἀνορθώσεως. Καθ' ὃν δὲ χρόνον πᾶντα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης, ἰδίᾳ δὲ τὰ ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ, πρὸς τὴν Θρησκείαν καὶ τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἐστράφησαν, ἵνα δι' αὐτῶν στηρίξωσι τὸ ἐκ τοῦ φρικαλέου παγκοσμίου πολέμου σαλευθὲν κοινωνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τηρεῖ ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας στάσιν, ἂν μὴ ἐχθρικὴν, ἀλλὰ τουλάχιστον ἀδιάφορον. Τὸ τελευταῖον Σύνταγμα τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἀνεγνώρισε τὸ ἀναπαλλοτριώσιμον πάσης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τὸ Ρουμανικὸν Κράτος παραχωρεῖ γαίας εἰς ἕκαστον Ναὸν καὶ εἰς ἕκαστην Ἐπισκοπὴν καὶ Μονήν, πανταχοῦ ἰδιαίτερα καταβάλλεται φροντίς πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ὅπου δὲ ἀπηλλοτριώθη ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἀνέλαβον τὰ Κράτη ἀφειδῶς πάσας τὰς δαπάνας τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν, ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐδηλώθη ὅτι ἡ τηρουμένη ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀγροτικὴ πολιτικὴ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξασφάλισιν ἔστω καὶ τῆς ὑπολειφθεῖσης περιουσίας

1. Ἐπεδόθη πρὸς τοὺς Προέδρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς.

τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐγγύησιν ἐξασφαλίσεως καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς μελλούσης οἰασθῆποτε περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ ἀποκαρδιωτικαὶ αὐταὶ δηλώσεις, μετὰ τὴν ἐν τῷ προσφάτῳ παρελθόντι ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν διὰ Νομ. Διαταγμάτων ἀναστάσεων καὶ ἀνατροπῆν αὐτῶν τῶν βάσεων τῆς υπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τε διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἀναγκάζουσι τὴν Ἱεραρχίαν αὐτῆς νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς κυβερνωῦντας τὴν Ἑλλάδα πολιτικούς ἀνδρας ἐὰν θέλωσι τῷ ὄντι νὰ ὑπάρχῃ Ἐκκλησία, ἢ ἐὰν θεωρῶσιν αὐτὴν περιττήν. Βεβαίως ἡ Ἐκκλησία, ἥτις προσήνεγκεν ἀνυπολογίστους θυσίας εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ διάσωσις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν δουλείαν καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆς ἀπελευθέρωσις, ἡ Ἐκκλησία, εἰς ἣν ὀφείλεται αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἡ ἴδρυσις, οὔτε ἠρνήθη ποτέ, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν ν' ἄρνηθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς εἰς ἀποκατάστασιν πράγματι ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ προσφύγων ἡ Ἐκκλησία ὑπέσχετο καὶ εἶναι πάντοτε πρόθυμος εἰς πᾶσαν πραγματικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην. Ἄλλ' ὅταν ἀφαιρῶνται ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀπαραίτητα μέσα ὅχι πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς, κοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δρασεως, ἀλλ' αὐτῆς τῆς υπάρξεώς της, νομίζομεν ὅτι παρουσιάζεται ζήτημα σοβαρώτατον καὶ δι' αὐτὴν ἔτι τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἔθνους.

Διότι εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ Κλήρος ἐφημεριακὸς μεμορφωμένος, ἀξιοπρεπῶς ζῶν, δυνάμενος νὰ ἐκδηλώσῃ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς θρησκείας, νὰ στηρίξῃ τὸν λαὸν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ φρονηματίσῃ αὐτόν, ν' ἀποκρούῃ τὰς ἀνατρεπτικὰς ἀρχὰς, αἵτινες διὰ συστηματικῆς προπαγάνδας εἰσδύουσι εἰς τὸν λαόν. Εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ διδάσκηται ὁ λαὸς διὰ τῶν ἱεροκηρῶν καὶ νὰ φωτίζεται καὶ νὰ ὀδηγῆται εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι τὰ μέσα τῆς συν-

τηρήσεως τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς. Ὅταν ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία δὲν ἀφαιρῇ μόνον ὅ,τι ἔχει ἡ Ἐκκλησία, πρὸς θεραπείαν ἄλλων ἀναγκῶν, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι θ' ἀποκτῆ εἰς τὸ μέλλον, διότι ἔχει ἄλλας ἀνάγκας, ὑποδηλοῖ ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἐκκλησίας.

Θὰ ἦτο λίαν μακρὸν νὰ παραστήσωμεν διὰ πολλῶν παραδειγμάτων, γνωστῶν ἄλλως τε, τὸ τοιοῦτο φρόνημα τῆς Πολιτείας. Ἄλλ' ὑπενθυμίζομεν λ.χ. ὅτι τὸ Κράτος ἀπὸ ἐτῶν κατέχει ἐν Ἀθήναις ἀπέραντον ἐκκλησιαστικὸν κτίριον, ἰδρυθὲν διὰ συνδρομῶν τῶν εὐσεβῶν πρὸς μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Ἱερατικῆ Σχολῆ. Ὑποίθεται βεβαίως ὅτι τὸ Κράτος ἠδύνατο νὰ ἰδρῦσῃ, ἐὰν εἶχεν ἀνάγκην, Σχολὴν Χωροφυλακῆς, καὶ ὅμως κατεδέχθη νὰ κατάρχῃ τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν ἵνα μεταβάλλῃ αὐτὴν εἰς Σχολὴν Χωροφυλακῆς, προφανῶς διότι θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὑπαρξίν μεμορφωμένου ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ἡ Πολιτεία παρῆκε δι' ἀπαλλοτριώσεως ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων οἰκόπεδα ἐκκλησιαστικὰ ἐν Ἀθήναις ἀξίας 60.000.000 δραχ. πρὸς κατασκευὴν ἐλαχίστων οἰκιῶν, ἀντὶ μόνον 250.000 δραχμῶν. Περιττὸν ν' ἀπαριθμήσωμεν ἄλλα πάμπολλα παραδείγματα. Προσθέτομεν ὅμως, ὅτι ἀνά τὴν ὑπαιθρον χώραν ἐδόθησαν, κυβερνητικῇ ἀποφάσει, εἰς συνεταιρισμοὺς κτήματα ἀντὶ ἀποζημιώσεως κατωτέρας τῆς ἐτήσιας προσόδου αὐτῶν. Συνεταιρισμοὶ τινες τ' ἀπαλλοτριωθέντα ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ἔδωκαν εἰς τρίτους ὑπὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον πολὺ περισσότερον, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ διπλάσιον τοῦ δοθέντος πρὸς ἀποζημιώσιν ἐφ' ἀπαξ καὶ πρὸς ἐξαγορὰν ποσοῦ. Συνέβη καὶ τοῦτο τὸ τραγικὸν εἰς τινα Μονήν. Ἀφοῦ ἀπηλλοτριώθη ἅπασα ἡ ἀγροτικὴ περιουσία τῆς, οἱ μοναχοὶ διὰ προσωπικῆς τῶν ἐργασίας ἠνοιξάν ἐν χέρσῳ ἐκτάσει τῆς Μονῆς νέον ἀγρὸν ἵνα σπεύρωσιν ὀλίγον σίτον καὶ συντηρηθῶσιν. Οἱ χωρικοὶ ἔσπευσαν νὰ προκαλέσωσι καὶ τούτου τοῦ ἀγροῦ τὴν ἀπαλλοτριώσιν. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, εἰς ἣν ἀνεφέρθη τὸ γεγονός, ἐδήλωσεν ὅτι καλῶς ἐγένετο ἡ ἀπαλλοτριώσις!

Ὅστε ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἔχῃ περιουσίαν, ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ὄργανα αὐτῆς νὰ ζῶσιν ὅπως ζῶσιν οἱ ἄλλοι πολῖται Ἕλληνες, στεροῦνται δὲ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῆς ὑπάρξεως, κηρύσσονται τοῦτ' αὐτὸ ἐν διωγμῷ. Καὶ ἐνῶ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως λ. χ. δαπανᾷ τὸ Κράτος περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια, εἰσπραττόμενα παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὸν φορολογούμενον τοῦτον λαὸν ἀρνεῖται ἡ Πολιτεία τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ Κλήρον μεμορφωμένον, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἦτο ἀρκετὸν καὶ τὸ 1/5

τοῦ δαπανωμένου ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ποσοῦ. Τὸ Κράτος λοιπὸν δὲν ἀρνεῖται ἐπὶ πλῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οἰανδήποτε ἐνίσχυσιν, ἀλλ' ἀφαιρεῖ καὶ αὐτὰ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς τῆς, δὲν ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν ὅ,τι ἐπιτρέπει εἰς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα καὶ εἰς ἰδιώτας, δὲν θεωρεῖ κἂν ἀξίους τῆς μερίμνης του τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὸ Κράτος μεριμνᾷ πρὸς ἱκανοποίησιν πάσης κοινωνικῆς τάξεως, καὶ πολὺ δικαίως: περὶ τῶν λεμβούχων, περὶ τῶν καπνεργατῶν, περὶ τῶν ἀμαξηλατῶν, περὶ τῶν ἠθοποιῶν ἄλλὰ θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν μερίμναν περὶ τῶν πενομένων ἱερέων τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Μακεδονίᾳ περιφέρονται ῥακένδυτοι καὶ πεινῶντες ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, καθ' ὃν χρόνον ἡμόδοξοι ἄλλων λαῶν ἱερεῖς εἶναι ἐφοδιασμένοι δι' ἐπαρκοῦς ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως καὶ οἰκονομικῶς ἀνεξίτητοι, οἱ δὲ ἑτεροδόξοι προπαγαγδίζουσιν εἰς βάρος τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐφημέριοι λαμβάνοντες μισθὸν μόλις ἑκατὸν δραχμῶν μηνιαίως! πλειστοὶ ἀναγκάζονται νὰ ζῶσιν ὡς χειρόνακτες καὶ ἡμερομίσθιοι ἐργάται καὶ ἄλλοι ὡς ἰλιεῖς. Οἱ ἔχοντες προσόντα δὲν προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου, χηρεύουσι πλεισταὶ ἐφημεριακαὶ θέσεις, πολλαχοῦ δὲ ἀπὸ ἐτῶν μένουσιν ἀβάπτιστα τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ θάπτονται ἄνευ ἱερέως οἱ νεκροί. Ἐσίγησαν οἱ ἄμβωνες τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς ὑπαιθρου χώρας, διότι οἱ ἱεροκέρυκες ἐστερηθήσαν τοῦ γλίσχρου μισθοῦ, ὃν ἐλάμβανον. Πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκλήσεις τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὸ Κράτος, πᾶσαι αἱ θερμοὶ παρακλήσεις πρὸς θεραπείαν τῶν ὑψίστων πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀπέβησαν μάταιαι, ἀλλ' ἐπὶ πλέον, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη, παρετηρήθη ὅτι, ἐνῶ δὲν παρεσχέθη ἡ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιβεβλημένη προστασία ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἐν πλείσταις περιπτώσεσιν, πρὸς τὴν δῆθεν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῷ Κράτει Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀντιθέτως, πρὸς τὰς ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας, δὲν παραλείπει τὸ Κράτος πᾶσαν ἐνδειξίν εὐνοίας καὶ προστασίας, δι' ὧν αὐταὶ πραγματικῶς καθίστανται προνομιούχοι. Ὅθεν ἐθεώρησε καλὸν νὰ μεταβάλλῃ καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων, διὰ νὰ λείψῃ φαίνεται πᾶσα διάκρισις μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν ἢ Θρησκευμάτων. Ταῦτα πάντα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐδοσκομένη πρὸ ἀδιεξόδου, ἰδίως δὲ θλιβομένη διὰ τὴν τελείαν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, θεωρεῖ ὑπέρτατον αὐτῆς καθῆκον ν' ἀπειθυνθῇ πρὸς, ἡμᾶς, Κύριε Πρόεδρε,

καὶ νὰ παρακαλέσῃ θερμῶς ὅπως εὐαρεστούμενοι με-
οιμήσῃτε ἵνα καταρτισθῇ μεγάλη Κοινοβουλευτικὴ
Ἐπιτροπὴ, ἣτις, ἀντιπροσωπεύουσα γενήσιως τὸν θρη-
σκευόντα καὶ ἔχοντα ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς Ἐκκλη-
σίας Ἑλληνικὸν λαόν, νὰ μελετήσῃ μετὰ τῆς Ἱεραρ-
χίας τῆς Ἐκκλησίας τὴν κατάστασιν αὐτῆς, νὰ δια-
γράψῃ πρόγραμμα ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τοῦ Κρά-
τους, νὰ καταρτίσῃ τὸν ὀριστικὸν Καταστατικὸν Χάρ-
την τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς καταργή-
σεως τῶν αὐθαιρέτως πρὸς διετίας ἐκδοθέντων Νομ.
Διαταγμάτων, καὶ προλήψεως τῶν αὐθαιρέτων ἐπεμ-
βάσεων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας παρὰ τῶν
ἐκάστοτε ἰσχυρότων πολιτικῶν, νὰ ὑποδείξῃ δὲ τὴν πλή-
ρωσιν τῶν οικονομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἡμερῶν καὶ
τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, χάριν τοῦ λαοῦ. Διότι ἡ Ἱε-
ραρχία ζητεῖ ὅτι, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, ζητεῖ, μόνον
χάριν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ζητεῖ, πρὸ παντός, ὅπως
ληφθῇ φροντίς περὶ πληρώσεως ὑψίστης ἐθνικῆς
ἀνάγκης, οἷα εἶναι διὰ τὸν λαόν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκ-
κλησία. Ζητεῖ ἡ Ἱεραρχία νὰ ἐξασφαλισθῇ αὐτὴ ἡ
ὑπαρξίς τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις βεβίως δὲν κινδυνεύει
ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν στάσεως τοῦ ἐπισήμου Κράτους,
διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι πνευματικὸς ὀργανισμὸς ἀκα-
τάλυτος καὶ αἰώνιος, στερεῖται ὅμως παντὸς μέσου
ἐκπληρώσεως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Νομίζει
δὲ ἡ Ἱεραρχία ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἀπαξ διὰ παντὸς νὰ
λυθῇ τὸ ὄλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὡς ἐλύθη καὶ
εἰς τὰ ἄλλα Κράτη, καὶ δὴ τὰ ὀρθόδοξα Κράτη, τὰ
τὰ ὅποια μετὰ στοργῆς περιβάλλουσι τὰς Ἐκκλησίας
τῶν καὶ χρησιμοποιοῦσιν αὐτὰς ὡς ὑψίστας ἐθνικὰς
δυνάμεις καὶ ὡς κοινωικοὺς παράγοντας.

Ἡ Ἱεραρχία παρακαλεῖ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας
τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ νὰ
λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὸ σοβαρώτατον τοῦτο δι' αὐτὴν
τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους ζήτημα.
Τὸ ἐθνικὸν καὶ κρατικὸν οἰκοδόμημα σείεται ὑπὸ
ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ κινδυνεύει νὰ καταρθεύσῃ.
Γενικὴ ἀποσύνθεσις καὶ παράλυσις τῶν δυνάμεων
ἤρξατο παρατηρουμένη. Ἡ οἰκογένεια κινδυνεύει νὰ
διαλυθῇ, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη περιφρονοῦνται καὶ θρα-
σύτατα καθυβρίζονται, εἶναι τεραστία ἡ αὔξησις
τῆς ἐγκληματικότητος, ὃ δ' ἐκφυλισμὸς ὡς σάραξ ἤρ-
ξατο κατατρώγων τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν. Ἡ μόνη
δύναμις, ἣτις θὰ δυναθῇ νὰ συγκρατήσῃ τὸν λαόν,
κατὰ τὴν παροῦσαν κρισιμοτάτην καμπὴν τῆς ζωῆς
του, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Ὑπερ ταύτης
ἐπικαλούμεθα τὴν εὐλαβῆ προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώ-
πων τοῦ λαοῦ, τῶν πιστευόντων εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη,
τῶν ἐκτιμώντων τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρχάς,

τῶν σεβομένων τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.
Πρὸ αὐτῶν τίθεται ζήτημα, κατὰ τὴν πεποιθήσιν τῆς
Ἱεραρχίας, ἐξ ἴσου σπουδαῖον, ἂν μὴ σπουδαίτερον
παντὸς ἄλλου, ἀπασχολοῦντος κατὰ τὰς παρούσας
στιγμὰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν, διότι μο-
ναδικὸν ἔρεισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ θρη-
σκεία, ἐπ' αὐτοῦ δὲ πρέπει νὰ στηριχθῇ τὸ μετὰ τό-
σων προσπαθειῶν τοῦ συνησιμιμένου πολιτικοῦ κό-
σμου τῆς Ἑλλάδος ἀνεγειρόμενον οἰκοδόμημα τῆς
ἀνορθώσεως.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος
- † Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Λαρίσης Ἀρσένιος
- † Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός
- † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος Γερμανός
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμόθεος
- † Ὁ Ἄρτης Σπυρίδων
- † Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος
- † Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονύσιος
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἱερόθεος
- † Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος
- † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Ἀνδρέας
- † Ὁ Καρυστίας Παντελεῖμων
- † Ὁ Ἡλείας Ἀντώνιος
- † Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολύκαρπος
- † Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφανασίων Ἱεζεκιήλ.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Γ'

Τὰ ἐπὶ μέρους εἰδικὰ προβλήματα, ὡς, φέρ' εἰπεῖν,
τὸ οικονομικόν, τὸ πολιτικόν κ. τ. ὅ. δὲν εἶνε, κατὰ
τὸν ἡγέτην τοῦ κόμματος τῶν ἐλευθεροφρόνων κ.
Ι. Μεταξῶν, ἀπλῶς ἑλληνικὰ προβλήματα, ἀλλ' εἶνε
γενικῆς εὐρωπαϊκῆς φύσεως, καὶ παροδικά. Ἡ Ἑλλάς,
ὡς μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, συμπάσχει
μετὰ τῆς ὅλης Εὐρώπης, κατ' ἀνάγκην. Ἡ Εὐρώπη ἢ
θ' ἀπολεσθῇ ὀλόκληρος οικονομικῶς καὶ ἐκπολιτι-
στικῶς, ἢ θὰ σωθῇ ὀλόκληρος. Κατ' ἀκολουθίαν, καὶ
ἡ Ἑλλάς. Ἀπὸ τὰ προβλήματα ταῦτα τὰ γενικῆς
φύσεως, φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ἀποχωρισθῇ τὸ πρό-
βλημα τῆς **βαθυτέρας ἑλληνικῆς κρίσεως** καὶ τὰ
αἰτιά του. Ἡ κρίσις αὕτη προέκυψε, κατ' αὐτόν, ἐκ
δύο αἰτίων: πρῶτον τῆς τάσεως τῶν τέως ὑποδούλων

Ἑλλήνων πρὸς συνένωσιν, καὶ δεύτερον τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἐν μέσῳ αἰῶνι. Ἡ ἐκ τῆς ρηθείσης τύσεως ἀναγκαῖα συνένωσις τῶν κεχωρισμένων καὶ διαφερόντων ἀπ' ἀλλήλων τμημάτων τοῦ τέως ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ εἰς ἓν σύνολον παρείχε δυσχερεῖας καὶ ἐγέννησε κρίσιν βαθεῖαν, ἣτις μᾶλλον παρωξύνθη διὰ τῆς τελευταίας ἀποτόμου εἰσροῆς τῶν προσφύγων. Παριστάμεθα δὴλα δὴ πρὸ τοῦ θεάματος τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ, καὶ—κατ' ἀκολουθίαν—, ἡ κρίσις εἶνε πάντως *παροδική*.

Ἄλλ' ἢ πρὸς ἀπελευθέρωσιν κίνησις αὕτη ἔσχε, κατὰ τὸν κ. Μεταξῆν, καὶ ἄλλο ἀποτέλεσμα: τὴν *πνευματικὴν κρίσιν*. Διότι, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν περιόδον τῆς δουλείας πᾶσα μὲν διανοητικὴ πρόοδος ἀνεκόπη, ἐκαλλιεργεῖτο δὲ μόνη ἡ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, μόλις ὁ ἑλληνισμὸς ἠλευθερώθη προσέφυγεν ἀμέσως εἰς τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν καὶ τὴν γλῶσσάν του· ἡ συναφὴς πρὸς τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἀποτυχία ἐνεφάνισε τὴν ἄλλην ὕψιν τῆς κρίσεως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὁμως ὠφέλεια μᾶλλον προέκυψε.

Κατὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι ἡ μὲν ἑλληνικὴ κρίσις ὑπάρχει μὲν καὶ εἶνε βαθεῖα, ἀλλὰ παροδική, αἱ δ' ἄλλαι πολιτικοοικονομικαὶ ἀνωμαλίαι θὰ λυθῶσιν ἐν τῇ πανευρωπαϊκῇ λύσει: «βαδίζομεν προφανῶς πρὸς *εὐρωπαϊκὴν ὁμοσπονδίαν*, ἡ ὁποία κατέστη καὶ ἐπιβλητικὴ ἀνάγκη διὰ τὴν Εὐρώπην».

Ὁ κ. *Κ. Δεμερτζῆς* τὴν μὲν ἑλληνικὴν κρίσιν χαρακτηρίζει ὡς *ἠθικὴν ἀναρχίαν*, ὡς αἷτια δ' αὐτῆς ὀρίζει τὸ μὲν τὴν ἀρνησιν καὶ καταπάτησιν ὀρισμένων ἐννοιῶν, αἱ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ θεμέλια τοῦ κράτους καὶ ὁ πρὸς τὰς ὁποίας σεβασμὸς εἶνε ὑπόθεσις ἠθικῆς, τὸ δὲ τὸν ὑπερβολικὸν ἀτομισμὸν τοῦ Ἑλλήνου, ἕνεκα τοῦ ὁποίου οὕτως τείνει παντὶ τρόπῳ πρὸς τὸ εἰκόλον κέρδος. Οὕτω π.χ. ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς—λέγει—εἶνε κράτος ἀστικόν, ἐξ ἄλλου κομμουνίζει ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν, φέρει εἰπεῖν, τῆς ιδιοκτησίας· ἐνῶ δὲ εἶνε δημοκρατία, φέρει ἐπὶ τῆς ράχεως τὴν δικτατορίαν! Ἐκ τῆς ἐλλείψεως λοιπὸν σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς ὀρισμένα ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ στηρίζουν τὸ κράτος, προέκυψεν ἡ ἠθικὴ ἀναρχία μὲ ὅλα τὰ συμπαράμαρτοῦντα ποικίλα προβλήματα. Καὶ ἡ μὲν ἠθικὴ ἀναρχία δύναται, κατ' αὐτόν, νὰ ἐκλίπη ἐὰν ἐπέλθῃ ἐναρμόνισις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπὶ γενικωτέρας βάσεως· τὰ δὲ ἄλλα ἐπὶ μέρους προβλήματα θὰ λυθοῦν μόνον αἰρομένης τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας, ἀποκαθισταμένου δὴλα δὴ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἠθικὰς ἐννοίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακὴν Εὐαγγελίων	Κυριακὴν Ἀποστόλων	Ἡμέρα	Ἦζου
ΜΑΡΤΙΟΝ	13: Κυρ. Α' Νηστειῶν	Κυρ. Α' Νηστειῶν	Ε'	πλ. α'
	20: > Β' Νηστειῶν	> Β' Νηστειῶν	Στ'	πλ. β'
	27: > Γ' Νηστειῶν	> Γ' Νηστειῶν	Ζ'	βαρῶς

Κατὰ τὸν ἡγέτην τῆς «Νέας Πολιτικῆς Ἐνώσεως» κ. *Κ. Ζαβιτσιάνου* ἡ σύγχρονος ἑλληνικὴ κρίσις ὀφείλεται εἰς τὸ *οικονομικὸν πρόβλημα*, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Πνεῦμα ἀσυστόλου σπατάλης, λέγει, κρατεῖ καὶ εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας, μεγίστη δ' εἶνε ἡ πολυτέλεια τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς γίνεται φοβερὰ σπατάλη. Τὸ χοῦζον λοιπὸν ἀμέσου λύσεως εἶνε, κατ' αὐτόν, τὸ *οικονομικὸν πρόβλημα*, δύναται δ' αὕτη νὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς *ἐνισχύσεως τῆς γεωργίας* καὶ τῆς *ἐγχωρίου βιομηχανίας*, διὰ τῆς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἀσφαλείας, διὰ τῆς δημοουργίας κτηματικῆς πίστεως, διὰ τῆς προστασίας τῶν προϊόντων, διὰ τῆς καταργήσεως τῶν φόρων τῆς δεκάτης καὶ τῶν διατιμῆσεων καὶ διὰ τῆς ἀποκτίσεως *οικονομικῶν διεξόδων*.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ *ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα*, ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ὁμολογεῖ μὲν ἑαυτὸν «δημοτικιστὴν», ἀποδοκιμάζει ὁμως «ὀρισμένας ἀκρότητας ὅχι εἰς τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα, ἀλλὰ εἰς τὰς μεθόδους τῆς ἐφαρμογῆς, ἢ μᾶλλον τῆς ἐπιβολῆς τῆς «ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως». Ἡ μεταρρυθμισίς, κατ' αὐτόν, ἔπρεπε νὰ τεθῇ ὑπεράνω τῆς κομματικῆς διαπάλης· ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐντασις προσπαθειῶν

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προσεκάλεσε τὰς κυριώτερας τῶν ναυτικῶν ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεις εἰς σύσκεψιν περὶ μειώσεως τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὁλογὲν ἐντείνεται παρὰ τοῖς λαοῖς ἡ προσπάθεια τῆς παντὶ τρόπῳ ἀποφυγῆς τῶν συρρίξεων μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς ὡς οἶόν τε σταθερώτερον ἐμπεδώσεως τῆς πειραστικῆς εὐρήνης. Οὐδείς βεβαίως πιστεῖται εἰς ἀποτελέσματα ἀμεσα καὶ φαιδῶδη. Ἀλλὰ πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ἐκτιμηθῶσι κατ' ἀξίαν τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, καὶ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι εἰς τὴν εἰρηνευτικὴν ταύτην προσπᾶθειαν ἀποτελεῖ θετι-

κὴν συμβολὴν ὅτι καὶ τὸ ἔσχατον τῶν ἀτόμων δυναθῆ ἔξ ἑαυτοῦ νὰ προσφέρει.

Σημαντικὴ ὑποχώρησις.

Εἰς τὸ ἀπὸ τῆς μπολσεβικῆς ἐπαναστάσεως καὶ δι' αὐτῆς ἀλλοιωθέν, ἢ μᾶλλον, καταργηθὲν θρησκευτικὸν δίκαιον τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ μελετῶνται ἀπὸ τινος ὑπὸ τῶν Σοβὲτ οὐσιώδεις μεταβολαὶ ἐξικνούμεναι μέχρι πλήρους σχεδὸν ἀποκαταστάσεως τῆς προεπαναστατικῆς καταστάσεως πραγμάτων. Εἶνε γνωστὸν, δῆλα δὴ, ὅτι, μόλις ὡς οἱ μπολσεβικοὶ κατέλαβον τὴν ἀρχήν, ἐδήμειυσαν καὶ τοὺς ναοὺς καὶ ὀλόκληρον αὐτῶν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν, παρέδωκάν δ' ἔπειτα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐνορίας ὑπὸ τύπον ἐνοικιάσεως εἰς προσωρινὴν αὐτῶν χρησιμοποίησιν. Ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερον οἱ ναοὶ μετὰ πάντων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων ἀκινήτων κτημάτων ἢ κινητῶν πραγμάτων θεωροῦνται—καὶ εἶνε—ἰδιοκτησία τοῦ κράτους. Ἦδη ἐπ' ἔσχατων ὁ τύπος τῆς Μόσχας ἀνέφερεν, ὅτι ἡ κυβερνήσις τῶν Σοβὲτ σκοπεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος, ἤτοι τὴν εἰς τὰς ἐνορίας ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς χρηματικῶν ἐξόρων πρὸς πλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν τῶν ἀναγκῶν, καὶ τὸ τῆς συντηρήσεως καὶ διατηρήσεως φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς κυβερνήσεως τῶν Σοβὲτ δὲν φέρεται πραγματοποιηθὲν ἀκόμη, ἐξ ἄλλου δὲ θὰ ἦτο τολμηρὸν νὰ νομισθῆ ὅτι καὶ πραγματοποιούμενον θὰ συνεπαγάγη, μεμονωμένον, οὐσιώδη τινὰ μεταβολὴν τῶν ἐν Ρωσίᾳ πραγμάτων. Ἐν πάσῃ περίπτωσηί εἰς ἐφαρμοζόμενον θὰ σημάνη σπουδαίαν ὑποχώρησιν ἐν τῇ ἀντιθρησκευτικῇ τῶν Σοβὲτ πολιτικῇ, ἣτις τόσον βαθέως ἐπληττε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, πάντως δ' εἰς τὴν βλάβουσαν τὸν μπολσεβισμόν παλλαϊκὴν δυσαρέσκειαν δι' ὅσα κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας κατεργάζεται ἢ νέα ἐπίσημος Ρωσία ὑφείλεται ἢ ἀγγελλομένη ὡς προσεχῆς μεταστροφή.

Τὸ νέον ἡμερολόγιον ἐν Βουλγαρίᾳ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βουλγαρίας, ἡ βουλγαρικὴ Βουλὴ ἐψήφισε νόμον θεσπίζουσα ὡς νόμιμον τὴν καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Κράτους ἀποδοχὴν τοῦ διορθωμένου ἡμερολογίου. Οὕτε ἦτο δυνατόν νὰ συμβῆ ἄλλως. Ἡ καθυστέρησις ἐν τῇ προσχωρήσει εἰς τὴν κύκλω συντελουμένην πρόοδον θὰ εἶνε πάντοτε ἐπὶ πολλαπλῇ ζημίᾳ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος· διὰ τοῦτο θάττον ἢ βράδιον τὸ ὄρθον πνταχοῦ θὰ ἐπιβληθῆ, ἀτονούντων καὶ ὑποχωρούντων τῶν λόγων, οἵτινες

φέρονται ὅπωςδῆποτε προσωρινῶς ὡς παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς μίαν τόσον λογικὴν καὶ πολλαχῶς ὀφείλιμον μεταρρυθμίσειν.

Ἐπιπόλαιοι ὑπερβολαί.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου μιᾶς μοναχῆς, δημοσιογράφος, λαβὼν γραφίδα, ἔγραψε χρονογράφημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέχυσε τὴν θλίψιν του διὰ τὰ «θλιβερά αὐτὰ νανάγια τῆς ζωῆς», τὰ «χωρὶς σκοπὸ καὶ χωρὶς πρακτικότητα», τὰ ὄντα τὰ «γεμάτα ἀπὸ ἀνθρωπίνη κακία καὶ ἐλαττώματα, πάθη καὶ μικροῦπολογισμούς, νοθερότητα καὶ ἀμάθεια, τυφλωμένα ἀπὸ μιὰ θρησκοληψία, χωρὶς κανένα βαθύτερον κίνητρον». Τὸ γράφειν «πετῶντι καλάμω» δὲν εἶνε δύσκολον· δύσκολον εἶνε νὰ σκέπτεται τις πρῶτον, καὶ κατόπιν νὰ γράφῃ τὰ ὀρθά, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ φρόνιμα. Πιθανὸν καὶ μεταξὺ ὧν μοναστηρίων νὰ ὑπάρχουν τοιαῦται φύσεις, ὅπως καὶ μεταξὺ τῶν δημοσιογράφων εἶνε πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν ἐπιπόλαιοι προχειρογράφοι. Τὸ γενικεύειν ὅμως τὰ πράγματα κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ὀνομάζεται τοῦλάχιστον ἀνακρίβεια, ἢ ὁποῖα, καὶ ὡς ἀπλὴ ἀνακρίβεια, τραυματίζει ψυχάς, τῶν ὁποίων τὸ θρησκευτικὸν βάθος καὶ τὴν ὑψηλὴν εὐγένειαν δὲν ἐφαντάσθη ποτε ὁ οὕτω συλλήβδην περὶ τῶν μοναζουσῶν γράφων.

Ἡ θρησκεία τοῦ Πεσταλότση.

Ἐωρτάσθη καὶ παρ' ἡμῖν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἡ ἑκατοστὴ ἀμφιετερίς τοῦ Pestalozzi, ἀναμφιβόλως δὲ οἱ πρὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν ἀναπτύξαντες τὰς παιδαγωγικὰς του ἀρχὰς διδάσκαλοι θὰ ἐτόνισαν καὶ τὴν περὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας γνώμην τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ. Ἐχουσι δὲ κατὰ τοσοῦτο μεγάλην ἀξίαν αἱ περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἰδέαι αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὑπῆρξε χρονικὴ περίοδος, καθ' ἣν ὁ Πεσταλότση ἐφαίνετο ἀπομακρυνθεὶς τῆς θρησκείας. Διεκήρτυτε λοιπὸν ὁ Ἑλβετὸς φίλος τῶν πτωχῶν παιδιῶν, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε μία ἀπλὴ θεωρία πρὸς διδασκαλίαν, ἀλλὰ διδασκαλία πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει, ζωῇ. «Ὅ,τι ὑπάρχει ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, ἔλεγεν, ἐγράφη διὰ νὰ πράττεται». Ἡ Ἁγία Γραφή εἶνε, κκτ' αὐτόν, «ἐπιταγή», «ἐνταλμα» πρὸς ἐκτέλεσιν. Καὶ ἀπηχθάνετο τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν του διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων διότι ἀκριβῶς ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἀπεδοκιμάζετο ὑπ' αὐτοῦ, ὡς περιοριζόμενος εἰς ἀπαιτήσιν παρὰ τῶν παιδιῶν νὰ ἀποστηθίζωσι τὰ μαθήματά των δουλικῶς καὶ μηχανικῶς. Εἰς δὲ τοὺς ἐπικρίνοντας αὐτὸν διὰ τὴν κατὰ τῆς τοιαύτης θρησκευτικῆς διδασκαλίας ἐπίθεσιν του ἀπήντα. «Ἄλλὰ τὸ οὕτω σκέπτεσθαι θὰ ὁμοίαζε πρὸς τὸν χωρικὸν

τόν νομίζοντα ὅτι τὰ τέκνα του θὰ ἠδύναντο νὰ χάσουν τὰ κτήματα τοῦ πατρός των ἐάν δὲν ἐμάνθανον ἐκ στήθους τὴν τοποθεσίαν των. Τί ἀνόητος ποῦ εἶσαι, — θὰ ὠνειδίξτετο ὑπὸ τῶν εὐφρονούντων ὁ χωρικός. Τὸ καλλίτερον μέσον νὰ μὴ λησμονοῦν τὰ παιδιὰ σου τὰ κτήματά σου, εἶνε νὰ πηγαίνουν εἰς αὐτὰ αὐτοπροσώπως νὰ τὰ ἐργάζωνται. Ἐάν τὰ στέλλῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκεῖ, θὰ μάθουν ἀμέσως ποῦ εὐρίσκονται χωρὶς νὰ τὰ διδάξῃς νὰ ἀποστηθίζουν τὴν τοποθεσίαν των ἀπὸ μακρὰν παπαγαλλιστί...» Ἐφαρμογὴν λοιπὸν τῆς θρησκείας εἰς τὴν ζωὴν ἐξήτει ὁ Πεσταλότση, Χριστιανισμὸν ἐφαρμοζόμενον ἐν τῇ πράξει. Βίαις δὲ τῆς πρὸς τὰ παιδιά ἀγάπης τῷ ἐχρησίμευεν ἢ περὶ τῶν παιδίων ρῆσις τοῦ Κυρίου: «Ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν», τονίζων τὴν σημασίαν τῆς ἀφελοῦς πίστεως τῆς καθαρᾶς καὶ ἀθώας καρδίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Δημιουργὸς ἐνεφύτευσε τὴν πρὸς αὐτὸν ροπὴν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἔληξαν τὴν μεταμεσημβριαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ συνεδρίᾳ ὑπεγράφη τὸ ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ δημοσιευόμενον ὑπόμνημα τῆς Ἱεραρχίας, ὅπερ ἐπεδόθη πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Ναυπακτίας καὶ Κορινθίας.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν μετὰ εἰσῆγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας διεξήχθη μακρὰ καὶ ἐμπεριστατωμένη συζήτησις περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς λεγομένης μεταρρυθμίσεως, ἣτις, μὴ περιορισθεῖσα εἰς τὸ καθαρῶς γλωσσικὸν ζήτημα, ἐπεξέτεινε τὴν μεταρρυθμίσιν εἰς τὸ ὅλον σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐξήτασε κυρίως τὰς θρησκευτικὰς ἐπόψεις τοῦ ζητήματος, κατήρτισε δὲ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας, Μαντινείας, Καλαβρυτῶν, Ἄρτης καὶ Θεσσαλιώτιδος ὅπως εἰδικώτερον μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ εἰσηγηθῇ τὰ δέοντα εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀπεφασίσθη ὅπως προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφὴν ἱστορικῆς πραγματείας «Περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς

ΚΠόλεως μέχρι τῆς ιδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους», ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν Μακ. Πρόεδρον ὅπως δημοσιεύσῃ τὴν σχετικὴν προκήρυξιν.

— Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑτησίας ὑπηρεσίας, ὡς Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως, οὗτος μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκφρασθεῖσης αὐτῷ τῆς εὐαρεσκείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν εὐδόκιμον διακονίαν, διωρίσθη δὲ Γενικός Ἐπίτροπος ἐν Πειραιεῖ ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βρεσθῆνης, ὅστις καὶ ἀνέλαβεν ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Λευτέραν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρασε τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» ἀναθεωρησάσης τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς συνόδου τῶν ἀρχιερέων τῆς ὑπερορίου ὀρθοδόξου ρωσικῆς Ἐκκλησίας σεβ. μητροπολίτης Ἀντώνιος διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινοῖ, ὅτι ἡ σύνοδος, ἣς προΐσταται, ἠναγκάσθη νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν μητροπολίτην Εὐλόγιον ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῶν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ρωσικῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ νὰ κηρύξῃ αὐτὸν διατελοῦντα ἐν προσωρινῇ ἀργίᾳ, νὰ παραδώσῃ δὲ αὐτόν, μέχρις οὗ ἐκδηλώσῃ μετάνοιαν, εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν δικαστήριον. Ἡ διοίκησις τῶν ἐν λόγῳ ἐκκλησιῶν ἀνετέθη εἰς τὸν (τέως) Ἀρχιεπίσκοπον Φιλανδρίας καὶ Βύμποργ.

— Ὁ αὐτὸς ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ ἀναπληρῶν ἐν Ρωσίᾳ τὸν ἐγκάθειρκτον τοποτηρητὴν τοῦ ρωσικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου σεβ. μητροπολίτης Σέργιος διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπ. Ἀντώνιον ἀγγέλλει, ὅτι ἡ ὑπερόριος ρωσικὴ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζεται προσωρινῶς αὐτοδιοίκητος, ὡς μὴ δυναμένη ὑπὸ τὰς νῦν ἐν Ρωσίᾳ συνθήκας νὰ διακυβερνηθῇ ἐκεῖθεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἐτελεύτησε τὸν βίον τῇ 24 παρελθ. μηνὸς καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ρουσσουκίῳ τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης Ρουσσουκίου Βασίλειος ἐν ἡλικίᾳ 83 ἐτῶν. Τῆς κηδείας προέστη ὁ σεβ. Μητροπολίτης Σόφιας κ. Στέφανος.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει θογγάνωσις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὅχι πλέον πόλεμος». Κατ' αὐτὰς ἐν συνεδρίᾳ τῶν ἀγγλικανῶν ἐπισκόπων ἀναθεωρουμένης τῆς «Βίβλου ποσοευχῆς», ἡ ὀγγάνωσις αὕτη ἐξήτησε παρ' αὐτῶν νὰ

διαγραφῆ τὸ ἐν τῇ βίβλῳ 37ον ἄρθρον, ἔχον οὕτω : «Νόμιμον εἶναι ὅπως οἱ χριστιανοὶ ἐντολῆ τῶν ἀρχόντων των φέρωσιν ὅπλα καὶ ὑπηρετῶσιν ἐν πολέμῳ» ὡς λόγος τῆς ἀπαλείψεως φέρεται τὸ ἀντιχριστιανικὸν πνεῦμα τοῦ ἄρθρου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ Βελγικὴ ἱεραποστολικὴ Ἐκκλησία ἐξυπηρετήθη ὑπὸ 32 ποιμένων, 3 εὐαγγελιστῶν καὶ 12 βοηθῶν εὐαγγελιστῶν, εἶναι δὲ ὄργανωμένη εἰς 26 ἐκκλησίας, 15 σταθμοὺς καὶ 5 κέντρα εὐαγγελιστικοῦ ἔργου ἔχει δ' εἰς τὴν διάθεσίν της 60 ναοὺς ἢ αἰθούσας λατρείας καὶ συγκεντρώσεων. Εἰς 84 μέρη γίνεται τακτικώτατα κήρυγμα, ἐκτάκτως δὲ εἰς 103 ἄλλα μέρη. Συντηρεῖ 57 κυριακὰ σχολεῖα συγκεντροῦντα περὶ τοὺς 1500 μαθητὰς. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀνήκουσι 6800 ἐνεργὰ μέλη ἀπαρτίζοντα 2550 οἰκογενεῖας. Ἐδαπανήθησαν 743000 φράγκων διὰ τὴν ἐν γένει ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν, παρουσίασε δ' ὁ ἀπολογισμὸς ἔλλειμμα 81,282 φρ. ὅπερ ἐλπίζεται νὰ καλυφθῆ διὰ συνεισφορῶν τῶν φίλων τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

—Ἡ κατάστασις τῶν διαμαρτυρούμενων ἐν Πολωνίᾳ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι δύσκολος, διότι μόνον ἐγράφησαν αἱ περὶ ἴσων δικαιωμάτων πολιτειακαὶ διατάξεις, ἐν ᾗ ἐν τῇ πραγματικότητι ὑποβλέπονται πάντοτε ἀπέναντι τῶν κατολικῶν. Σήμερον ὑπάρχουσι 53000 διαμαρτυρούμενοι ἐν Πολωνίᾳ (3,5 % ὧν οἱ 43000 εἶναι λουθηρανοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀνήκουν εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐδημοσιεύθησαν μεταξὺ τῶν πράξεων Πίου τοῦ ΙΑ', ἐν τῷ φύλῳ «Acta Apostolicae Sedis» τῇ 15 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. δύο συμφωνίαι μεταξὺ τῆς Ἀγ. Ἐδρας καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑπογραφεῖσαι ἐν Παρισίοις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1926 ὑπὸ τοῦ ἀποστολικοῦ νουντίου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας σεβ. Luigi Maglione ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. A. Briand ἀφ' ἑτέρου. Αἱ συμφωνίαι αὗται ἀφορῶσι τὰς λειτουργικὰς τιμὰς, ὧν δικαιοῦνται ἐν τοῖς κατολικοῖς ναοῖς οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας, ἐν αἷς χώραις ἐκτείνεται ἡ γαλλικὴ ἐπὶ τοῦ κατολισμοῦ προστασία καὶ ἐν Τουρκίᾳ, Συρίᾳ καὶ Λιβάνῳ. Ἐν ταῖς τελευταῖαις ταύταις χώραις ἀπονέμονται τιμαὶ πρὸς τοὺς γάλλους διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους ἐξ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς παρασχεθείσας εἰς τὸν Παπισμὸν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὑπηρεσίας, καίτοι κατηγορήθη ἤδη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐν ταῖς χώραις ταύταις γαλλικὴ προστασία. Κατὰ τὰς συμφωνίας ταύτας εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα καὶ τῆς

Πεντηκοστῆς δέον νὰ προσκαλῆται εἰς τὴν λειτουργίαν ὁ κατὰ τόπον γάλλος διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος, ἢ, ἂν οὗτος εἶναι ἄλλου δόγματος, ν' ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ προσώπου ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένου καὶ ἀνήκοντος εἰς τὴν κατολικὴν ἐκκλησίαν, ἐκτός ἐὰν θὰ ἀντίστατο εἰς τοῦτο ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας. Εἰδικὴ διακεκριμένη θέσις ὀφείλει νὰ εἶναι ὀρισμένη ἐν τῷ ναῷ χάριν τοῦ γάλλου ἀντιπροσώπου, ὅστις δέον νὰ γίνεται δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κλήρου ἅμα τῇ εἰς τὸν ναὸν εισόδῳ του, νὰ λαμβάνη παρ' αὐτοῦ τὸ ὕδωρ τοῦ ἁγιασμοῦ, νὰ θυμᾶται πρῶτος ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ νὰ προπέμνηται ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας. Ἡ ἁγ. Ἐδρα ἐπιφυλάσσει νὰ ἀρῇ τὸ προνόμιον τοῦτο ἐν ἡ περιπτώσει ἠθέλεν ἀνακληθῆ ἡ παρ' αὐτῇ γαλλικὴ πρεσβεία, δὲν ἀντιτίθεται δὲ εἰς τὰ τοπικὰ ἔθιμα τῶν χωρῶν ἐν αἷς ἡ Γαλλία τυγχάνει εἰδικῶν ἐκκλησιαστικῶν τιμῶν, ὡς π.χ. ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς προστασίαν διατελούσαις.

—Ἀνεγρόφη ἐν τῷ «Ἐθνικῷ Κήρυκι» τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅτι διὰ τηλεγραφικοῦ διαγγέλματος τοῦ Πάπα ἐκηρύχθη «Νέα Σταυροφορία» καλοῦσα τοὺς ἐν Ἀμερικῇ κατολικούς, ὅπως ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἐκεῖ παπικῆς Ἱεραρχίας συντρέξῃ τὸ ἔργον τῆς «ὑπὲρ τῆς Ἑγγύς Ἐνα ολῆς» γνωστῆς οὐνιτικῆς ὀργανώσεως. Περὶ τῆς ὀργανώσεως ταύτης, ἐπιζητούσης τὴν «ἐπιστροφὴν τῶν σχισματικῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἁγίας Ἐδρας» διὰ τῆς φιλανθρωπίας, ἐγράφησαν ἄλλοτε ἐκτενῶς ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς συζητήσεων γενομένων μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν Ἰουδαίων, ἀφ' ἑτέρου φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Βίλνας καὶ τῆς Βαρσοβίας, διότι χρησιμοποιοῦνται μόνον χριστιανῶν πτώματα ἐν τοῖς ἀνατομικοῖς ἐργαστηρίοις, συνῆλθεν ἐν Βίλνᾳ συνέδριον τῶν ὀαββίνων, ὅπερ ἐξήτασε τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ παραδίδωνται πτώματα Ἰουδαίων εἰς τὰ Πανεπιστήμια, διότι, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας, τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου πρέπει μετὰ θάνατον νὰ ἀποτίθεται εἰς τὴν γῆν.

BIBLIA

Ἀρχιμ. Θεολόγου Κ. Παρασκευαΐδου, δ.θ. Πρακτικαὶ Ὁμιλίαι καὶ ὑποθήκαι διὰ τὸν κήρυκα τοῦ θεοῦ λόγου Ἀθῆναι 1926.

Τοῦ αὐτοῦ. Πραγματεῖα περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ θεοσμοῦ τῆς νηστείας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δ αἰῶνος. Ἀθῆναι 1927.—Διὰ τοῦ ἔργου τούτου, ἐκ τεσσάρων τμημάτων ἀποτελουμένου, ὁ συγγραφεὺς καταλήγει εἰς τὸ πόρισμα, ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ

περὶ νηστείας διάταξις ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἀπότοκος δ' οὖσα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων χριστιανῶν, ἐξειλίχθη κατόπιν καὶ ἐρριζώθη δυνάμει τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ τῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας.

Ἰωακείμ ἐπισκόπου Βοστώνης, Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰ μέσα τῆς διασώσεως αὐτοῦ Βοστώνη, 1926.—Περὶ τῶν κυρίων σημείων καὶ τῶν πορισμάτων τοῦ σπουδαίου τούτου βιβλίου θὰ γίνῃ εἰδικὸς λόγος ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

Eduard Spranger (Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου), Ψυχολογία τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Μετάφρασις Ν.Ι. Λούβαρι, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἐκδοτ. οἶκος Ζηράκη, Ἀθήναι, 1927.—Μέγα σύγγραμμα (σελίδες 434) παιδαγωγικῶν σπουδαιότατον. Ἡ μεγάλη του σημασία ἐξετιμήθη ἀμέσως ἅμα τῇ ἐκδόσει του, καὶ διὰ τοῦτο ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐπανελημμένως ἐπικολούθησαν αἱ ἐκδόσεις του καὶ αἱ κρίσεις τῶν εἰδικῶν, οἱ ὅποιοι τὸ ἔχαρᾶκτῆρισαν ἀπαραίτητον εἰς πάντας ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἐμπειστευμένοι οἱ ἐφηβοὶ κατὰ τὰ σπουδαιότερα ἅμα καὶ δυσχερέστερα ἔτη τῆς ἡλικίας των. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου καταφαίνεται καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀναγραφῆς τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ κεφαλαίων: Τὸ ἔργον καὶ ἡ μέθοδος. Συνολικὸς χαρακτήρισμός τῆς ἐφηβικῆς ψυχῆς. Ἡ ἐφηβικὴ φαντασία καὶ τὰ δημιουργήματα αὐτῆς Ἐφηβικὸς ἔρως. Ψυχολογία τῆς γενετησίου ζωῆς τῶν ἐφήβων. Ὁ μεταξὺ ἔρως καὶ γενετησίου ὀρμῆς σύνδεσμος. Ἡ εἰς τὴν κοινωνίαν εἴσοδος τοῦ ἐφήβου. Ἡ ἠθικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἐφήβου. Ἡ περὶ δικαίου συνειδήσεως τοῦ ἐφήβου. Ὁ ἔφηβος καὶ ἡ πολιτικὴ. Ὁ ἔφηβος καὶ τὸ ἐπάγγελμα. Γνώσις καὶ κοσμοθεωρῶτα ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐφήβων. Ἡ θρησκευτικὴ ἐξέλιξις τῶν ἐφήβων. Τύποι τοῦ ζωϊκοῦ συναισθήματος παρὰ τοῖς ἐφήβοις.—Τὸ σύγγραμμα δέον νὰ μελετηθῇ ἐπισταμένως ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν διδασκάλων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στανου καὶ Ἰλαρίου, προκηρτῆται διὰ ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως 60 Μιλιόρων καὶ 30 Στριφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Στανου καὶ Ἰλαρίου Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 13ῃ Μαρτίου ἡμέρα Κυρᾶ καὶ ὥρα 3—5 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Συμγράφου Κοζάνης κ. Δημητρίου Χ. Πράσσου, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 77 διακηρῦξει, ἧς ἀντίγραφα εἰσι κατατεθειμένα παρὰ τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν ὄρων. Ἐν Στανῷ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζάβορδας προκηρῦσσει διὰ ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἑκατὸν τράγους καὶ κριοὺς τῆς Μονῆς ἤτοι 10 τράγους τεσσάρων ἐτῶν [κισέμια], 30 τράγους τριῶν ἐτῶν [στρίφα], 30 τράγους δύο ἐτῶν [μιλιόργια] καὶ 30 κριοὺς διαφόρων ἡλικιῶν. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 20ῃ προ-

σεχοῦς Μαρτίου, ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοζάνης Δ. Πράσσου, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Οἴκου Ἐφορείας καὶ συνφά τῶις ὄροις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5 ἐ. διακηρῦξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τῷ διαληφθέντι Συμβολαιογράφῳ, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν ὄρων. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζάβορδας τῇ 22α Ἰανουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρίας τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος προκηρῦσσει διὰ ἐκτίθειναι πρὸς ἐκποίησιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας δεκαπέντε αἶγες μετὰ τῶν ἐριφίων των, δέκα πέντε προβατίνες μετὰ τῶν ἀμνῶν των, δεκαπέντε κριοὶ διαφόρων ἡλικιῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρίας συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἐ. β. διακηρῦξεως τῆς Μονῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος ἐνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσιν γνώσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 20ῃν Μαρτίου ἐ. β. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμγράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδίκα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παλαιοκαρίας τῇ 22α Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζερμπίτσης διακηρῦτῆται διὰ δοθείσης μείζονος προσφοράς ἐπὶ τοῦ τεμαχίου Μαυρογιάννη κλπ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τῇ 20 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Σηροκαμπῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος συμφώνως τῶν ὄρων τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρῦξεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσῃ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης Προκηρῦτῆται διὰ ἐκτίθειναι εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην ἐν Κερασόβῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφουδντος Εἰρηνοδίκου ἀγραιῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ [ἡγ]λίου τῆς Μ. παρισταμένου καὶ τοῦ Οἴκ. Ἐφόρου Εὐρυτάνης ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τὴν 20ῃν Μῆλου ἐ. β. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, 1) τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Τατάρνης ἐπὶ γεωμῶρφ καλλιεργούμενα κτήματα τῆς Μονῆς τὰ εἰς τὸν Συλ[ισμ]ὸν τοῦ χωρίου Τατάρνης ἐκμισθωθέντα ἐπὶ διετίαν, λήξασαν ἤδη καὶ 2) τὰ εἰς τὸν αὐτὸν Συνεταιρισμὸν ἐκμισθωθέντα ἐπὶ διετίαν ἐπίσης λήξασαν ἐλαιόδενδρα τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὄρους τῶν δημοσιευθεισῶν προκηρῦξεων. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 10 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ [ἡγ]βούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης. Προκηρῦτῆται διὰ ἐκτίθειναι εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν Κερασόβῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφουδντος Εἰρηνοδίκου ἀγραιῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, παρουσία ἐκ ἐνὸς μέλους τοῦ [ἡγ]λίου τῆς Μονῆς τὴν 20ῃν Μαρτίου ἐ. β. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, 1) Τρεῖς Τράγοι ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς Μονῆς ὁ μὲν ἑπταετής [κισέμι] οἱ δὲ ἕτεροι ἑξαετής [ἐπιβήτορες] καὶ 2) τεσσαράκοντα ὀκάδες ἔρια ἐκ τῶν προβάτων τῆς Μονῆς ἐφστεινῆς ἐσοδείας ὑπὸ τῶν ὄρων τῆς δημοσιευθείσης διακηρῦξεως Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 10 Φεβρουαρίου 1927.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθήναι